

Sirocco

5 Folk Festival 2017

Återigen har 5 Folk Festival samarrangerat festligheterna under nationaldagsfirandet i Skarpnäck den 6 juni. Det var samtidigt en rivstart för de kommande två festivaldagarna i Kungsträdgården.

Text: Bengt O Björklund **Foto:** ÉRG

Årets upplaga gick liksom förra året av stapeln i härligt solsken. Festiviteterna inleddes med Sanbomba sambaorkester, ett pampigt sambagång som vandrade runt Skarpnäcks kulturhus med sina olika trummor. Det var mycket uppskattat. Härligt med så många rytmiska brudar.

Konferencierer för dagen var Dharana Favilla, kultursamordnare i Skarpnäck och Mia Taikon, projektledare för 5 Folk Festival.

– Eftersom det blev en sådan stor succé förra året gör vi det än en gång med 5 Folk Festivalen, sade Dharana.

Mia var på gott humör och skojade med publiken och undrade om de visste vilka de fem nationella minoriteterna är. Det var inte många som kunde svaret.

– Det är därför vi arrangerar den här

festivalen. Förra året var mycket lyckat och vi tyckte det var jätteroligt att komma hit.

Precis som tidigare år erbjöds publiken gratis danskurser i olika danser från de fem minoriteterna.

Ewa Larsson, stadsdelsnämndens ordförande, öppnade formellt festivalen.

– 1983 blev den 6 juni Sveriges nationaldag. Innan dess kallades dagen för Svenska flaggans dag. Det här är demokratins dag i ett fritt land.

Hon avslutade med att läsa en egen

Mia Taikon och Peter Bothén från Stallet, medarrangör av 5 Folk Festival.

Gålmuk

dikt vars slutord var "... vi är alla ett."

Några elever från Kulturskolans dansklasser dansade framför scenen med stor inlevelse. Mia Taikon bjöd sedan upp Fred Taikon som berättade om projektet "I Stadens utkant", ett projekt som handlar om att lyfta fram romernas gamla boplatser i Stockholm.

Det judiska bandet Sirocco intog sce-

nen med sångerskan Sofia Berg-Böhm och hennes musiker. Det är lätt att förälska sig Sofias smekande, melankoliska och smäktande röst när hon sjunger på jiddisch, hebreiska och ladino. Det blir lite speciellt när hon sjunger på arabiska. Där någonstans finns något stort. Hennes musiker är otroligt lyhörda och skickliga. Varje not, varje

slag är så precist som det går.

Gålmuk med rötter i Sápmi och Norrbotten spelade och sjöng traditionella folkvisor, kamplåtar, jojkar och annat. Gålmuk består av Anders Hällström på dragspel och fiol och Nik Märak och Nilla Märak som sjunger och jojkar.

När man lyssnar på Gålmuk, som betyder tre tillsammans på lulesamiska, dyker det

Mirja Palo

Folk'Avant

upp bilder av storslagna landskap och renar på sommarbete, på forsar och fjällsjöar. Systrarna Märak spritter av livslust och glädje och det är svårt att stå still när man lyssnar. Och de har några budskap också.

– Vi vill inte ha några gruvor i Sápmi eller någon annan stans.

De avslutade med sången ”Högt över fjället flyger en ko”.

Det tredje inslaget stod Mirja Palo för.

Hon fick representera tornedalingarna. Hon stod själv på scenen med sin kantele, ett triangelformat stränginstrument av cittratyp. Hon var klädd i någon form av vackra traditionella kläder. Hon har en

Det var mycket som under dagen, tjejer från kuturskolan dansade, finklädde damer i minoritetstältet, Eva Larsson, ordförande i Stadsdelsnämnden talade och det hela inleddes med trummor.

Hans Caldras och Roma hot band

röst skör som glas och hon loopar kanteleens metalliska slingor och sin sång och bygger vidare till något stort och mäktigt. Det är modernt, det är poetiskt. Kanteleens ljud stiger som bubblor eller källvatten i den varma solen. Det är fascinerande hur hon håller reda på alla ljudlager.

Folk'Avant är det sverigefinska bidraget. Det är tre tjejer med sina rötter i den nordiska folkmusiken, men de fokuserar på eget musikmaterial.

Det är vacker stämsång och klingande toner.

– Vi är här för att stärka de fem nationella minoriteterna och fira att det är den svenska nationaldagen, sade en av tjejerna.

Det var Hans Caldras och hans Roma hot band som fick avsluta festivaldelen av firandet i Skarpnäck. Hans berättade lite om romernas situation i Sverige, om hur hans familj kom till landet i slutet på 1800-talet.

– I vår familj firade vi svenska flaggans dag. Vi var ju födda i det här landet.

Han inledde med en sång till sin mamma.

Inför nästa låt tog han upp de romska tiggarnas situation i Sverige.

– De vill bara bli synliga.

Och han nämnde sin nyligen avlidna kusin Rosa Taikon.

– I hela sitt liv har hon kämpat mot rasism och fördomar. Hon var också en stor konstnär.

Han sjöng en sång med stort allvar till hennes minne.

Musikerna i bandet levererade som vanligt på toppnivå. Christer Langborns solospel är av yppersta klass.

Festivalen var slut, men aktiviteterna fortsatte ännu ett tag i parken runt

Kulturhuset. Till Minoritetstältet var det många som hittade. Kanske för att popcornen och kaffet var gratis.

Rosmarie Caldaras

Gabriela Gutarra

Juliana Dubecki

Det var många som kom till minoritetstältet.